

זמני שבת - לוח ירושלים
הדלקת הנרות: 17:51
צאת השבת: 19:02
רבנו תם: 19:42

פרשת סוכות | עלון מס' 184 | akolshmuel@gmail.com | www.shmuel.org.il

הרה"ג יהודה צדק שליט"א
ראש כולל שמואל הנביא

זמני היום בכולל בציון שמואל הנביא זיע"א

04:00-לימוד עד תפילת שחרית בנין החמה
קריאה לציבור לחזק את המניין בנין.

18:00-09:30 לימוד בכולל

13:00-מנחה גדולה

לקבלת העלון במייל הרשמו
akolshmuel@gmail.com

לתרומות, עמותת קול
שמואל, בנק לאומי. מ"ח:
66380035. סניף 905, רמת
אשכול. קוד מוסד 49394

להעברת שמות לתפילה בחינם
דרך כתובת האתר, "כולל קבר
שמואל הנביא"

סיפורי ישועות בציון שמואל הנביא זיע"א.

את הסיפור סיפר אב לשישה בנים
שכולם בני ישיבות שעברו את גיל
העשרים לחייהם.

ההורים, החלו להילחץ שהבנים לא
משתדכים, ומה שמשתדכים לא
עולה יפה, הם מצד הבנים הן מצד
הבנות.

האב עלה לציונו של שמואל
הנביא, נדב צדקה לכולל האברכים
שבמקום, ונדר עוד נדבה לכולל.
וכבר תוך חודש, שניים מהילדים
השתדכו.

שאלוהו: מתי באת לשם לאכול? ענה: מה
השאלה, כשנפניתי מעסקי באתי לאכול, וכי
מתי אכלתם אתם? אמרו: ודאי גם אנו באנו
לאכול כשהתפנינו מעסקינו. אבל אנו עסקנו
בהם בזמן המקובל, ובצהרים שבנו אל
האכסניה, לכן הכין לנו בעל הבית מאכלים
ערבים שאין דוגמתם. אבל אתה אין לך זמן
מוגבל לעבודתך, בלילה אתה פורץ
מנעולים, וביום אתה ישן, ולאחר מכן אתה
יוצא שוב לאיזו פשיטה וחזור, הנך בא
לאכסניה לאחר שכולם כבר אכלו, מובן שלא
ישארו עבורך אלא השאריות שבצלחות...
והנמשל: אנו סומכים על הקדוש ברוך הוא
בכל מעשינו. הוא היודע פעולתם של
המעשים וסודם של הזמנים. ולפיכך הנחיל
לנו את המועדים ואת הזמנים לששון
ולשמחה, וזהו הזמן האמיתי הראוי לשמחה.
והיא מושפעת עלינו ממרום לרוב טובה,
אבל הגויים שמנותקים מהקדוש ברוך הוא,
פעם מצליחים ופעם נכשלים, ולכן אין זמן
מוגדר לשמחתם.

מעלת הסוכה נשגבה היא שדרשו רבותינו
(תנחומא פ' אמור) על הפסוק "תודיעני אורח
חיים שבע שמחות את פניך" כתוב שבע חסר
אות וא"ו ללמדנו שכל מי שיושב בסוכה
בשבעת ימי הסוכה בעולם הזה יעשו לכבודו
שבע חופות בעולם הבא. ובזוהר בתיקונים
(תיקון ע) כתב רשב"י שכל מי שיושב בסוכה
בעולם הזה, אפילו עשה עבירות, הסוכה
הולכת לפניו ומצלת אותו מגיהנם, ויסרך
עליו בההוא עלמא ולא יהיו יכולים עליו
המקטרגים לשלוט בו, והסמיכו לכך ראשי
תיבות "סוכה", ס'ומך ועוזר כ"ל הנפלים.
וכך העיד מרן החיד"א זצ"ל אני הייתי רואה
חסידים ואנשי מעשה שהיו רועדים כל גופם
לפני שהיו נכנסים לסוכה, והיו מנשקים את
הדפנות מבפנים ומבחוץ, ועוד כתב הרב
בשם רבינו האר"י זיע"א שאם היו לנו עיניים
לראות איך שהקדוש ברוך הוא מוריד את
השפע מלמעלה דרך הסכך אז היינו רואים.

על חג הסוכות אמר המגיד מדובנא שעם
ישראל דומים ליתום, שכל רכושו ביד
אפוטרופוס נאמן שמסתחר בו, והיתום אינו
יודע מה נעשה בכספו, ועיניו תלויות אל
האפוטרופוס, אם יאמר לו שהרויח - ישמח,
ואם יאמר לו שהפסיד - יתעצב. כך אנו עם
ישראל עושים את המוטל עלינו, ומקיימים
את המצוות ואיננו יודעים מה אנו פועלים
בהן בעולמות העליונים כמו שנאמר "ואנחנו
לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו" (דברי
הימים ב, כ - י"ב) איננו יודעים את סוד
המצוות והתחלפות הזמנים, אלא אם תאמר
לנו שכעת זמן שמחה - נשמח בו, ואם תאמר
שכעת זמן קדושה - נתקדש בו, זהו שנאמר
"ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים"
(ויקרא כ"ג, מ) ואנו שמחים משום שהקדוש
ברוך הוא ציוה לשמח.

אבל לעומת זאת לגויים אין זמן מיוחד
לשמחה, אלא שמחים הם בעת הצלחתם,
ועצבים בעת כשלונם. משל למה הדבר
דומה? לאורחת סוחרים שהלכה לעיר אחת
לסחור ביריד המתקיים בה. נלוה עמם גנב
ידוע ומפורסם והבטיחם שלא ישלח ידו
בממונם, אלא בכוונתו לעשות "עסקים"
בעיר. אשמור לכם את חפציכם עד שתבצעו
את עסקיכם בשעות העבודה, ולאחר מכן
שימרו אתם על חפצי ואני "אעבוד",
כשהתקרבו אל העיר סיכמו ביניהם היכן
לשהות והסכימו פה אחד על אכסניה הידועה
בטיב מאכליה, לאחר ימי היריד שבו לעירם,
הסוחרים הצליחו בעסקיהם, והגנב בעסקיו.
מצאתם באכסניה זו? והלא מגישים לפני
המסובין רק שיירי מאכלים וגם יקרים הם
בכפלים!

חידושים על הפרשה

היכן נקבר יהודה

"וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים את בני ישראל" כל ימיו היה משה שוקק ומשתוקק שישראל קדושים בני קדושים יהיו אנשי קודש, בני אלקים אל חי, ועתה לפני מותו התפלל וברכם, במה ברכם? "וזאת הברכה אשר ברך משה" ברכם "איש האלקים את בני ישראל" שכל אחד ואחד מהם יהיה איש האלקים, וממילא כולם יחד, כאיש אחד בלב אחד, עם האלקים.

מפני מה זכתה לאה שממנה תצא תורה

"תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב" (לג, ד). בספר 'מושב זקנים' לרבותינו בעלי התוספות בפרשת יתרו (שמות יט, ג) כתב בשם רבינו משה מנרבונוא, שלא היה נותנת על לבה טס של זהב, ובו חקוק הפסוק 'תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב', ובו היה הוגה יום וליילה, ולכן כתיב (בראשית כט, יז) 'עיני לאה רכות', מזהירות של זהב. ולפיכך זכתה לאה שממנה תצא תורה, שעמודי התורה לוי ויששכר הם בני לאה. וכן בזכותה של לאה זכו תחלה לדיבור שנאמר: "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל, לבית יעקב אלו נשים וכו'.

מתי מותר לשבור כלים

"ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל" רש"י מבאר ששבר הלוחות והקב"ה הסכים לדעתו, שנאמר אשר שברת יישר כחך ששברת. ע"כ. לכאורה למה לא הביא רש"י דרשה זו לעיל בפרשת כי תשא. אלא קיי"ל השובר כלי בחמתו כעובד ע"ז, אבל מחמת להטיל אימה על הצבור מותר, כמבואר בחז"ל, לכן הביא רש"י דרשה זו כאן "ולכל המורא הגדול" דהיינו להטיל אימה על הצבור, מותר היה לו לשבור.

פניני הלכה.

א נכון ליזהר שלא לקדש אלא עד צאת הכוכבים, והעיקר ליזהר לכתחלה שהכזית פת שאוכל בסוכה בליל חג הסוכות, שהיא חובה, צריך לאכול אותה אחר שיהיה לילה ודאי דהיינו אחר צאת הכוכבים, ואפילו התפלל ערבית מבעוד יום, וקיבל עליו תוספת יום טוב, לא יאכל עד שתחשך, כי קיום המצוה צריך להיות בלילה. וטוב לחזור ולאכול כזית פת כעבור שעה וחומש מהשקיעה לצאת ידי חובה לפי דעת רבינו תם. וגם בדיעבד אם אכל פת בבין השמשות, טוב שיחזור ויאכל כזית פת אחר צאת הכוכבים, ואם אי אפשר לו, יסמוך על מה שאכל בבין השמשות ודלו. [נילקוט יוסף מועדים עמ' קלח. יביע אומר ח"י חא"ח סימן מז. שו"ת חזון עובדיה ח"א סי' א'. חזון עובדיה על הל' פסח עמ' קיח].

ב יום טוב של חג הסוכות שחל בשבת, יש אומרים שצריך לאכול עוד כזית פת בשביל השבת, כי לא יתכן לצאת ידי חובה בכזית אחד, שאין עושים מצות חבילות חבילות. אולם העיקר לדינא שאין לחוש משום עושה מצות חבילות חבילות היכא שהכל נעשה בפעולה אחת. [כמו שאפשר לצאת בפורים ידי חובה משלוח מנות ומתנות לאביונים בבת אחת, ששולח לרעהו האביון]. דכל שעושה מעשה אחד ורק מכוין לשתי מצות שתעלה לו אותה פעולה, לכאן ולכאן, בזה לא שייך מצות חבילות. [נילקוט יוסף מועדים עמ' שצח. חזו"ע סוכות עמ' קיז].

ג מי שנסתפק בלילה הראשון של פסח או בלילה הראשון של חג הסוכות, אם אמר יעלה ויבא בברכת המזון, אם לאו, וסיים את ברכת המזון, אין צריך לחזור לראש ברכת המזון, כי חומר של יום גורם שיזכור קדושת יום טוב, ומסתמא אמר יעלה ויבא. [יביע אומר ח"י חא"ח סי' כח. וחלק ט' סימן עז]. ומיהו כל זה כשלא נזכר שלא אמר יעלה ויבא עד שאמר ברכת הטוב והמטיב. אבל אם מיד אחר שחתם בונה ירושלים, נזכר שלא אמר יעלה ויבא ביום של יום טוב, יאמר שם ברכת אשר נתן הני"ל. [נאע"פ שבכ"ח חיים (שם סי' כד) כתב, שלדעת הפוסקים דס"ל דאף ביו"ט אינו חוזר חוץ מליל פסח וליל סוכות, אין לומר ג"כ ברכת אשר נתן בשם ומלכות דסב"ל והו"ל כר"ח. ע"ש. אין זה נכון לחלקה, כי מכיון שעדיין עליו לברך הטוב והמטיב בשם ומלכות, הרי הוא מכניס עצמו בידיים לידי ברכה לבטלה אליבא דהרמב"ם ומר, ובכ"ה לא שייך סב"ל. וכמו שנתבאר באורך בשו"ת יביע אומר ח"יב (חא"ח סי' ט, וסי' י א' ויב) בד"ץ סב"ל בתפלה. וע"ע בחזו"ע סוכות עמוד קז].

ד יאכל את כזית הפת בסוכה קודם חצות הלילה, ואם נאנס ולא אכל הכזית קודם חצות הלילה, או שירדו גשמים ולא פסקו אלא אחר חצות הלילה, יאכל אחר חצות הלילה, אבל לא יברך "לישב בסוכה" אלא אם כן אוכל יותר מכביצה פת. עבר הלילה ולא אכל בסוכה בין באונס בין ברצון, אין לו תשלומין כלל. [חזון עובדיה סוכות עמוד קיז].

קבר שמואל הנביא - "קול שמואל"
עדכונים
קבוצת WhatsApp

הרב אליהו צדק

סופר סת"ם ירא שמיים: ספרי
תורה, תפילין, מזוזות, מגילות
יוד"יקה ועוד. לרכישה:
0542150287

"יש הקונה את עולמו בשעה
אחת"

הצטרפו למפיצי העלון ויהיו
שותפים לזיכוי הרבים. שם
להקדשה בעלון למסירת
שמות, תרומות והקדשות

טל: 0549031093

הצדיק שהבטיח להתפלל בעדכם שנאמר (שמואל א, יב) "גם אני חלילה לי מחדל להתפלל בעדכם"

אנו מזמינים אתכם לזכות להיות שותפים במפעל העצום ולעשות כבוד לצדיק "שמואל הנביא זיע"א באחזקת אברכים בציונו הקדוש כמ"ש בגמרא (ב"ק טז). "כבוד גדול עשו לו במותו יותר מבחייו שהושיבו ישיבה על קברו" וכן לשמירת המקום ולחזוקת המקום ואלפיי חיילים ואנשים המגיעים למקום ומניחים תפילין מדי יום. מתפללים בעדכם לכל הישועות:

0534100025